

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
BROJ: 71 0 Rs 295320 24 Rev
Banjaluka, 17.07.2024. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sastavljenom od sudija, Violande Šubarić, kao predsjednika vijeća, Davorke Delić i Gorjane Popadić, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužioca D.D. iz B., zastupanog po punomoćniku dr Pejaković Daliboru, advokatu iz Banjaluke, protiv tuženog Univerzitet u B.L., radi zaštite prava iz radnog odnosa, odlučujući o reviziji tuženog izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Banjaluci broj 71 0 Rs 295320 23 Rsž 2 od 29.01.2024. godine, na sjednici održanoj dana 17.07.2024. godine, donio je

RJEŠENJE

Revizija se usvaja, presuda Okružnog suda u Banjaluci broj 71 0 Rs 295320 23 Rsž 2 od 29.01.2024. godine se ukida i predmet se vraća drugostepenom sudu na ponovno suđenje.

Obrazloženje

Prvostepenom presudom Osnovnog suda u Banjaluci broj 71 0 Rs 295320 21 Rs 2 od 22.07.2022. godine, poništeno je kao nezakonito rješenje rješenje Univerziteta u B.L. ... od 19.09.2018. godine i odluka Upravnog odbora Univerziteta u B.L. broj ... od 05.10.2018. godine (stav 1. izreke).

Obavezan je tuženi da tužioca vrati na rad i rasporedi na radno mjesto sekretar Akademije umjetnosti Univerziteta u B.L. ili na druge poslove koji odgovaraju njegovim stručnim i radnim sposobnostima (stav 2. izreke).

Obavezan je tuženi da tužiocu isplati naknadu izgubljene plate i drugih primanja na koje bi tužilac kao radnik imao pravo počev od 06.10.2018. godine do 31.03.2022. godine, i to: za mjesec oktobar 2018. godine novčani iznos od 1.150,15 KM, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od 30.11.2018. godine pa do isplate; za mjesec novembar 2018. godine novčani iznos od 1.468,80 KM, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od 31.12.2018. godine pa do isplate; za mjesec decembar 2018. godine novčani iznos od 1.468,80 KM, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od 31.01.2019. godine pa do isplate; za mjesec januar 2019. godine novčani iznos od 1.582,30 KM, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od 28.02.2019. godine pa do isplate; za mjesec februar 2019. godine novčani iznos od 1.582,30 KM, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od 31.3.2019. godine pa do isplate; za mjesec mart 2019. godine novčani iznos od 1.436,45 KM, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od 30.04.2019. godine pa do isplate; za mjesec april 2019. godine novčani iznos od 1.440,50 KM, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od

31.05.2019. godine pa do isplate; za mjesec maj 2019. godine novčani iznos od 1.440,50 KM, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od 30.06.2019. godine pa do isplate; za mjesec jun 2019. godine novčani iznos od 1.440,50 KM, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od 31.07.2019. godine pa do isplate; za mjesec jul 2019. godine novčani iznos od 1.440,50 KM, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od 31.08.2019. godine pa do isplate; za mjesec avgust 2019. godine novčani iznos od 1.440,50 KM, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od 30.09.2019. godine pa do isplate; za mjesec septembar 2019. godine novčani iznos od 1.440,50 KM, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od 31.10.2019. godine pa do isplate; za mjesec oktobar 2019. godine novčani iznos od 1.440,50 KM, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od 30.11.2019. godine pa do isplate; za mjesec novembar 2019. godine novčani iznos od 1.440,50 KM, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od 31.12.2019. godine pa do isplate; za mjesec decembar 2019. godine novčani iznos od 1.440,50 KM, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od 31.1.2020. godine pa do isplate; za mjesec januar 2020. godine novčani iznos od 1.537,84 KM, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od 29.02.2020. godine pa do isplate; za mjesec februar 2020. godine novčani iznos od 1.537,84 KM, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od 31.3.2020. godine pa do isplate; za mjesec mart 2020. godine novčani iznos od 1.537,84 KM, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od 30.4.2020. godine pa do isplate; za mjesec april 2020. godine novčani iznos od 1.542,17 KM, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od 31.05.2020. godine pa do isplate; za mjesec maj 2020. godine novčani iznos od 1.542,17 KM, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od 30.06.2020. godine pa do isplate; za mjesec jun 2020. godine novčani iznos od 1.542,17 KM, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od 31.7.2020. godine pa do isplate; za mjesec jul 2020. godine novčani iznos od 1.542,17 KM, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od 31.8.2020. godine pa do isplate; za mjesec avgust 2020. godine novčani iznos od 1.542,17 KM, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od 30.09.2020. godine pa do isplate; za mjesec septembar 2020. godine novčani iznos od 1.542,17 KM, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od 31.10.2020. godine pa do isplate; za mjesec oktobar 2020. godine novčani iznos od 1.542,17 KM, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od 30.11.2020. godine pa do isplate; za mjesec novembar 2020. godine novčani iznos od 1.542,17 KM, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od 31.12.2020. godine pa do isplate; za mjesec decembar 2020. godine novčani iznos od 1.542,17 KM, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od 31.01.2021. godine pa do isplate; za mjesec januar 2021. godine novčani iznos od 1.542,17 KM, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od 28.02.2020. godine pa do isplate; za mjesec februar 2021. godine novčani iznos od 1.542,17 KM, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od 31.03.2021. godine pa do isplate; za mjesec mart 2021. godine novčani iznos od 1.542,17 KM, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od 30.04.2021. godine pa do isplate; za mjesec april 2021. godine novčani iznos od 1.546,50 KM, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od 31.05.2021. godine pa do isplate; za mjesec maj 2021. godine novčani iznos od 1.546,50 KM, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od 30.6.2021. godine pa do isplate; za mjesec jun 2021. godine novčani iznos od 1.602,45 KM, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od 31.07.2021. godine pa do isplate; za mjesec jul 2021. godine novčani iznos od 1.622,45 KM, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od 31.08.2021. godine pa do isplate; za mjesec avgust 2021. godine novčani iznos od 1.622,45 KM, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od 30.09.2021. godine pa do isplate; za mjesec septembar 2021. godine novčani iznos od 1.622,45 KM, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od 31.10.2021. godine pa do isplate; za mjesec oktobar 2021. godine novčani iznos od 1.622,45 KM, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od 30.11.2021. godine pa do isplate; za mjesec

novembar 2021. godine novčani iznos od 1.622,45 KM, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od 31.12.2021. godine pa do isplate; za mjesec decembar 2021. godine novčani iznos od 1.622,45 KM, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od 31.01.2022. godine pa do isplate; za mjesec januar 2022. godine novčani iznos od 1.692,76 KM, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od 28.2.2022. godine pa do isplate; za mjesec februar 2022. godine novčani iznos od 1.692,76 KM, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od 31.03.2022. godine pa do isplate; za mjesec mart 2022. godine novčani iznos od 1.692,76 KM, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od 30.04.2022. godine pa do isplate; uključujući isplate doprinosa za penzijsko i invalidsko osiguranje kod nadležnog fonda za isti vremenski period (stav 3. izreke).

Obavezan je tuženi da tužiocu isplati od 01.05.2022. godine do dana vraćanja na rad platu po osnovu radnog odnosa u visini po 1.692,76 KM mjesečno, uvećanje po osnovu radnog staža, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od dospijeća svake plate ili naknade pojedinačno pa do konačne isplate, uključujući isplate doprinosa za penzijsko i invalidsko osiguranje kod nadležnog fonda za isti vremenski period i uplatu poreza na platu (stav 4. izreke).

Obavezan je tuženi da tužiocu isplati naknadu na ime izgubljene naknade na ime članstva u Etičkom odboru Medicinskog fakulteta Univerziteta u B.L. i drugih primanja na koje bi tužilac kao član imao pravo počev od 31.01.2019. godine do 21.06.2021. godine, i to: za mjesec januar 2019. godine novčani iznos od 326,00 KM, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od 31.01.2019. godine pa do isplate; za mjesec februar 2019. godine novčani iznos od 326,00 KM, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od 28.02.2019. godine pa do isplate; za mjesec april 2019. godine novčani iznos od 326,00 KM, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od 24.04.2019. godine pa do isplate; za mjesec juni 2019. godine novčani iznos od 326,00 KM, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od 28.06.2019. godine pa do isplate; za mjesec februar 2020. godine novčani iznos od 326,00 KM, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od 05.02.2020. godine pa do isplate; za mjesec februar 2020. godine novčani iznos od 326,00 KM, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od 28.02.2020. godine pa do isplate; za mjesec april 2020. godine novčani iznos od 326,00 KM, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od 30.04.2020. godine pa do isplate; za mjesec juli 2020. godine novčani iznos od 326,00 KM, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od 09.07.2020.2019. godine pa do isplate; za mjesec novembar 2020. godine novčani iznos od 326,00 KM, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od 30.11.2020. godine pa do isplate; za mjesec februar 2021. godine novčani iznos od 326,00 KM, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od 09.02.2020. godine pa do isplate; za mjesec april 2021. godine novčani iznos od 326,00 KM, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od 29.04.2021. godine pa do isplate; za mjesec juni 2021. godine novčani iznos od 326,00 KM, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od 21.06.2021. godine pa do isplate (stav 5. izreke).

Obavezan je tužilac da tuženom isplati od 21.06.2021. godine do dana vraćanja na rad naknadu po osnovu članstva u Etičkom odboru Medicinskog fakulteta Univerziteta u B.L. u visini po 326,00 KM mjesečno, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od dospijeća svake naknade pojedinačno pa do konačne isplate, sve u roku od 15 dana od dana prijema presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja (stav 6. izreke).

Odbijen je tužbeni zahtjev tužioca da ga tuženi vrati na rad i rasporedi na radno mjesto sekretar Akademije umjetnosti Univerziteta u B.L. ili na druge poslove koji odgovaraju radnom koeficijentu sekretara (stav 7. izreke).

Obavezan je tuženi da tužiocu isplati iznos od 4.039,25 KM na ime troškova parničnog postupka, u roku od 15 dana, pod prijetnjom prinudnog izvršenja, dok je u preostalom dijelu zahtjev tužioca za naknadu troškova postupka odbijen kao neosnovan (stav 8. izreke).

Drugostepenom presudom Okružnog suda u Banjaluci broj 71 0 Rs 295320 23 Rsž 2 od 29.01.2024. godine, žalba tuženog je djelimično uvažena i prvostepena presuda Osnovnog suda u Banjoj Luci broj 71 0 Rs 295320 21 Rs 2 od 22.07.2022. godine preinačena:

- u dijelu odluke o zakonskoj zateznoj kamati na naknadu izgubljenih plata i drugih primanja za period od 06.10.2018. godine do 31.03.2022. godine (dio stava 3. izreke), tako što se obavezuje tuženi da tužiocu isplati zakonsku zateznu kamatu i to: na iznos od 1.150,15 KM, koji se odnosi na mjesec oktobar 2018. godine, počev od 01.12.2018. godine pa do isplate, umjesto počev od 30.11.2018. godine pa do isplate; na iznos od 1.468,80 KM, koji se odnosi na mjesec novembar 2018. godine, počev od 1.1.2019. godine pa do isplate, umjesto počev od 31.12.2018. godine pa do isplate; na iznos od 1.468,80 KM, koji se odnosi na mjesec decembar 2018. godine, počev od 01.02.2019. godine pa do isplate, umjesto počev od 31.01.2019. godine pa do isplate; na iznos od 1.582,30 KM, koji se odnosi na mjesec januar 2019. godine, počev od 01.03.2019. godine pa do isplate, umjesto počev od 28.02.2019. godine pa do isplate; na iznos od 1.582,30 KM, koji se odnosi na mjesec februar 2019. godine, počev od 01.04.2019. godine pa do isplate, umjesto počev od 31.03.2019. godine pa do isplate; na iznos od 1.436,45 KM, koji se odnosi na mjesec mart 2019. godine, počev od 01.05.2019. godine pa do isplate, umjesto počev od 30.4.2019. godine pa do isplate; na iznos od 1.440,50 KM, koji se odnosi na mjesec april 2019. godine, počev od 01.06.2019. godine pa do isplate, umjesto počev od 31.05.2019. godine pa do isplate; na iznos od 1.440,50 KM, koji se odnosi na mjesec maj 2019. godine, počev od 01.07.2019. godine pa do isplate, umjesto počev od 30.06.2019. godine pa do isplate; na iznos od 1.440,50 KM, koji se odnosi na mjesec jun 2019. godine, počev od 1.8.2019. godine pa do isplate, umjesto počev od 31.07.2019. godine pa do isplate; na iznos od 1.440,50 KM, koji se odnosi na mjesec jul 2019. godine, počev od 01.09.2019. godine pa do isplate, umjesto počev od 31.08.2019. godine pa do isplate; na iznos od 1.440,50 KM, koji se odnosi na mjesec avgust 2019. godine, počev od 01.10.2019. godine pa do isplate, umjesto počev od 30.09.2019. godine pa do isplate; na iznos od 1.440,50 KM, koji se odnosi na mjesec septembar 2019. godine, počev od 1.11.2019. godine pa do isplate, umjesto počev od 31.10.2019. godine pa do isplate; na iznos od 1.440,50 KM, koji se odnosi na mjesec oktobar 2019. godine, počev od 01.12.2019. godine pa do isplate, umjesto počev od 30.11.2019. godine pa do isplate; na iznos od 1.440,50 KM, koji se odnosi na mjesec novembar 2019. godine, počev od 01.01.2020. godine pa do isplate, umjesto počev od 31.12.2019. godine pa do isplate; na iznos od 1.440,50 KM, koji se odnosi na mjesec decembar 2019. godine, počev od 01.02.2020. godine pa do isplate, umjesto počev od 31.01.2020. godine pa do isplate; na iznos od 1.537,84 KM, koji se odnosi na mjesec januar 2020. godine, počev od 01.03.2020. godine pa do isplate, umjesto počev od 29.2.2020. godine pa do isplate, na

iznos od 1.537,84 KM, koji se odnosi na mjesec februar 2020. godine, počev od 01.04.2020. godine pa do isplate, umjesto počev od 31.03.2020. godine pa do isplate; na iznos od 1.537,84 KM, koji se odnosi na mjesec mart 2020. godine, počev od 01.05.2020. godine pa do isplate, umjesto počev od 30.4.2020. godine pa do isplate; na iznos od 1.542,17 KM, koji se odnosi na mjesec april 2020. godine, počev od 01.06.2020. godine pa do isplate, umjesto počev od 31.05.2020. godine pa do isplate; na iznos od 1.542,17 KM, koji se odnosi na mjesec maj 2020. godine, počev od 01.07.2020. godine pa do isplate, umjesto počev od 30.6.2020. godine pa do isplate; na iznos od 1.542,17 KM, koji se odnosi na mjesec jun 2020. godine, počev od 01.08.2020. godine pa do isplate, umjesto počev od 31.7.2020. godine pa do isplate; na iznos od 1.542,17 KM, koji se odnosi na mjesec jul 2020. godine, počev od 01.09.2020. godine pa do isplate, umjesto počev od 31.08.2020. godine pa do isplate; na iznos od 1.542,17 KM, koji se odnosi na mjesec avgust 2020. godine, počev od 01.10.2020. godine pa do isplate, umjesto počev od 30.09.2020. godine pa do isplate; na iznos od 1.542,17 KM, koji se odnosi na mjesec septembar 2020. godine, počev od 01.11.2020. godine pa do isplate, umjesto počev od 30.10.2020. godine pa do isplate; na iznos od 1.542,17 KM, koji se odnosi na mjesec oktobar 2020. godine, počev od 01.12.2020. godine pa do isplate, umjesto počev od 30.11.2020. godine pa do isplate; na iznos od 1.542,17 KM, koji se odnosi na mjesec novembar 2020. godine, počev od 01.01.2021. godine pa do isplate, umjesto počev od 31.12.2020. godine pa do isplate; na iznos od 1.542,17 KM, koji se odnosi na mjesec decembar 2020. godine, počev od 1.2.2021. godine pa do isplate, umjesto počev od 31.01.2021. godine pa do isplate; na iznos od 1.542,17 KM, koji se odnosi na mjesec januar 2021. godine, počev od 01.03.2021. godine pa do isplate, umjesto počev od 28.2.2020. godine pa do isplate; na iznos od 1.542,17 KM, koji se odnosi na mjesec februar 2021. godine, počev od 01.04.2021. godine pa do isplate, umjesto počev od 31.03.2021. godine pa do isplate; na iznos od 1.542,17 KM, koji se odnosi na mjesec mart 2021. godine, počev od 01.05.2021. godine pa do isplate, umjesto počev od 30.04.2021. godine pa do isplate; na iznos od 1.546,50 KM, koji se odnosi na mjesec april 2021. godine, počev od 01.06.2021. godine pa do isplate, umjesto počev od 31.5.2021. godine pa do isplate; na iznos od 1.546,50 KM, koji se odnosi na mjesec maj 2021. godine, počev od 01.07.2021. godine pa do isplate, umjesto počev od 30.06.2021. godine pa do isplate; na iznos od 1.602,45 KM, koji se odnosi na mjesec jun 2021. godine, počev od 01.08.2021. godine pa do isplate, umjesto počev od 31.07.2021. godine pa do isplate; na iznos od 1.622,45 KM, koji se odnosi na mjesec jul 2021. godine, počev od 01.09.2021. godine pa do isplate, umjesto počev od 31.08.2021. godine pa do isplate; na iznos od 1.622,45 KM, koji se odnosi na mjesec avgust 2021. godine, počev od 1.10.2021. godine pa do isplate, umjesto počev od 30.9.2021. godine pa do isplate; na iznos od 1.622,45 KM, koji se odnosi na mjesec septembar 2021. godine, počev od 01.11.2021. godine pa do isplate, umjesto počev od 31.10.2021. godine pa do isplate; na iznos od 1.622,45 KM, koji se odnosi na mjesec oktobar 2021. godine, počev od 01.12.2021. godine pa do isplate, umjesto počev od 30.11.2021. godine pa do isplate; na iznos od 1.622,45 KM, koji se odnosi na mjesec novembar 2021. godine, počev od 01.01.2022. godine pa do isplate, umjesto počev od 31.12.2021. godine pa do isplate; na iznos od 1.622,45 KM, koji se odnosi na mjesec decembar 2021. godine, počev od 01.02.2022. godine pa do isplate, umjesto počev od 31.01.2022. godine pa do isplate; na iznos od 1.692,76 KM, koji se

odnosi na mjesec januar 2022. godine, počev od 1.3.2022. godine pa do isplate, umjesto počev od 28.2.2022. godine pa do isplate; na iznos od 1.692,76 KM, koji se odnosi na mjesec februar 2022. godine, počev od 1.4.2022. godine pa do isplate, umjesto počev od 31.03.2022. godine pa do isplate; na iznos od 1.692,76 KM, koji se odnosi na mjesec mart 2022. godine, počev od 01.05.2022. godine pa do isplate, umjesto počev od 30.4.2022. godine pa do isplate;

- u dijelu odluke o isplati plate za period od 01.05.2022. godine do vraćanja na rad, uvećanju po osnovu radnog staža i uplati doprinosa za penzijsko i invalidsko osiguranje i poreza (stav 4. izreke), tako što se obavezuje tuženi da tužiocu za period od 01.05.2022. godine do dana vraćanja tužioca na rad kod tuženog isplati naknadu na ime izgubljene plate u visini od po 1.692,76 KM mjesečno, sa zakonskom zateznom kamatom počev od prvog dana po proteku mjeseca koji slijedi nakon mjeseca na koji se odnosi naknada na ime izgubljene plate, pa do isplate, te da za isti period za tužioca uplati doprinos za penzijsko i invalidsko osiguranje nadležnom fondu i uplati porez na naknadu na ime izgubljene plate, dok se odbija zahtjev tužioca za isplatu uvećanja po osnovu radnog staža;
- u dijelu odluke o isplati naknade na ime izgubljene naknade na ime članstva u Etičkom odboru Medicinskog fakulteta Univerziteta u B.L. i drugih primanja (stavovi 5. i 6. izreke), tako što se odbija zahtjev tužioca kojim traži da se obaveže tuženi da tužiocu isplati naknadu na ime izgubljene naknade na ime članstva u Etičkom odboru Medicinskog fakulteta Univerziteta u B.L. i drugih primanja na koje bi tužilac kao član imao pravo počev od 31.01.2019. godine do 21.06.2021. godine, i to: za mjesec januar 2019. godine novčani iznos od 326,00 KM, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od 31.01.2019. godine pa do isplate; za mjesec februar 2019. godine novčani iznos od 326,00 KM, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od 28.02.2019. godine pa do isplate; za mjesec april 2019. godine novčani iznos od 326,00 KM, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od 24.04.2019. godine pa do isplate; za mjesec juni 2019. godine novčani iznos od 326,00 KM, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od 28.06.2019. godine pa do isplate; za mjesec februar 2020. godine novčani iznos od 326,00 KM, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od 05.02.2020. godine pa do isplate; za mjesec februar 2020. godine novčani iznos od 326,00 KM, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od 28.02.2020. godine pa do isplate; za mjesec april 2020. godine novčani iznos od 326,00 KM, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od 30.4.2020. godine pa do isplate; za mjesec juli 2020. godine novčani iznos od 326,00 KM, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od 09.07.2020. godine pa do isplate; za mjesec novembar 2020. godine novčani iznos od 326,00 KM, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od 30.11.2020. godine pa do isplate; za mjesec februar 2021. godine novčani iznos od 326,00 KM, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od 09.02.2020. godine pa do isplate; za mjesec april 2021. godine novčani iznos od 326,00 KM, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od 29.04.2021. godine pa do isplate; za mjesec juni 2021. godine novčani iznos od 326,00 KM, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od 21.06.2021. godine pa do isplate, a nakon toga, od 21.06.2021. godine do dana vraćanja na rad, naknadu po osnovu članstva u Etičkom odboru Medicinskog fakulteta Univerziteta u B.L. u visini po 326,00 KM mjesečno, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od dospijeca svake naknade pojedinačno pa do konačne isplate, sve u roku od 15 dana od dana prijema presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja;

- u dijelu odluke o troškovima parničnog postupka (stav 8. izreke), tako što svaka stranka snosi svoje troškove cjelokupnog postupka.

U ostalom dijelu žalba tuženog je odbijena i prvostepena presuda, u dijelu odluke kojim su poništeni rješenja Univerziteta u B.L. broj ... od 19.09.2018. godine i odluka Upravnog odbora Univerziteta u B.L. broj ... od 05.10.2018. godine (stav 1. izreke), u dijelu odluke o vraćanju tužioca na rad kod tuženog (stav 2. izreke), te u dijelu odluke o isplati naknade izgubljene plate i drugih primanja za period od 06.10.2018. godine do 31.03.2022. godine i doprinosa za penzijsko i invalidsko osiguranje za isti period (preostali dio stava 3. izreke), potvrđena.

Blagovremeno izjavljenom revizijom prvostepenu presudu pobija tuženi, zbog povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava, s prijedlogom da se revizija uvaži, pobijana presuda preinači, odnosno ukine i predmet vrati na ponovno suđenje.

U odgovoru na reviziju tužilac predlaže da se revizija odbije.

Revizija je osnovana.

Predmet spora u ovoj parnici su zahtjevi tužioca kojima traži poništenje odluka o prestanku radnog odnosa, vraćanje na rad, isplatu naknade na ime izgubljene plate, uplatu doprinosa za penzijsko i invalidsko osiguranje i poreza, te isplatu naknade na ime članstva tužioca u Etičkom odboru Medicinskog fakulteta u B.

Na osnovu izvedenih dokaza i rezultata cjelokupnog postupka prvostepeni sud je utvrdio da je od strane dekana Akademije umjetosti prof. dr. S.D. dana 20.06.2018. godine podnesena Inicijativa da se protiv tužioca pokrene disciplinski postupak, te je rektor Univerziteta dana 25.07.2018. godine podnio zahtjev za pokretanje disciplinskog postupka protiv tužioca, zbog osnovane sumnje da je kao sekretar Akademije umjetnosti Univerziteta u B. učinio težu povredu radne obaveze iz člana 179. stav 2. tačka 1. Zakona o radu („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj: 1/16, 66/18, 91/21, 119/21 i 112/23 - u daljem tekstu: ZR) i člana 7. stav 1. tačka 1. Pravilnika o disciplinskoj i materijalnoj odgovornosti radnika Univerziteta u B.L. (dalje: Pravilnik), te povredu radne discipline iz člana 179. stav 3. tačka 1. ZR i člana 8. stav 1. tačka 1) Pravilnika, koje se sastoje u tome da je u maju i junu 2018. godine neopravdano odbio da izvrši radnu obavezu, tako što je odbio nalog dekana Akademije umjetosti prof. dr. S.D. i prodekana za nastavu Ć.M. da sačini ugovor za muzičkog izvođača S.S.; da je protiv tužioca vođen disciplinski postupak i da je rješenjem tuženog od 19.09.2018. godine tužiocu izrečena disciplinska mjera prestanak radnog odnosa, jer je utvrđeno da je učinio povredu radne obaveze koje su mu stavljene na teret; da je odlukom Upravnog odbora tuženog od 15.10.2018. godine odbijena žalba tužioca protiv prvostepenog rješenja i isto potvrđeno; da je odredbom člana 7. stav 1. tačka 1. Pravilnika kao teža povreda radne obaveze predviđeno odbijanje izvršenja radne obaveze određene ugovorom o radu, Pravilnikom o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta tuženog, dok je odredbom člana 8. stav 1. tačka 1. istog Pravilnika kao povreda radne discipline određeno neopravdano odbijanje radnika da obavlja poslove i izvršava naloge poslodavca u skladu sa Zakonom; da iz email korespondencije između tužioca i M.Ć. proizilazi da se M.Ć. obraćao tužiocu 24.05.2018. godine sa zahtjevom da tužilac izradi ugovor o autorskom djelu za S.S., te 25.05.2018. godine

(petak) tražeći da se ugovor završi do kraja radnog vremena, te ponovo 25.05.2018. godine tražeći da se ugovor završi do ponedjeljka (28.05.2018. godine) u 9 časova i dostavi dekanu Akademije; da je M.Ć. u Zabilješci dekanu Akademije naveo da pomenuti ugovor nije sačinjen do ponedjeljka 28.05.2018. godine do 09 časova; da je u emailu od 28.05.2018. godine (3,55 časova) upućen S.D., tužilac naveo da zahtjeva da mu se (do 29.05.2018. godine) dostave kopije svih ugovora o autorskom djelu koje je potpisao dekan Akademije u periodu od 2015. godine, te da je utvrdio da se dekan Akademije javlja kao potpisnik velikog broja autorskih ugovora i da je potrebno da izvrši provjeru i da svoje mišljenje o njihovoj osnovanosti sa aspekta odredbi u relevantnim aktima između ostalih Pravilnika o raspodjeli pripadajućeg dijela vlastitih prihoda Akademije umjetnosti; da je u dopisu od 28.05.2018. godine n/r dekana tužilac naveo da sa S.S. ne može biti zaključen ugovor o autorskom djelu jer ne potpada pod zakonom definisana autorska djela, već da može eventualno biti zaključen ugovor o djelu; da je u dopisu od 18.06.2018. godine n/r dekana tužilac naveo da na potpis prilaže Odluku koja se odnosi na izbor - zvanje nastavnika na užoj umjetničkoj oblasti grafički dizajn, te 5 ugovora o autorskom radu, uz napomenu: da je nezakonito trošenje pripadajućeg dijela vlastitih prihoda Akademije umjetnosti putem ugovora o autorskim djelima, da je jedini rektor nadležan da potpisuje ugovore, a da dekan odlučuje o korištenju sredstava do 6.000,00 KM; da je vještak ekonomske struke Č.S. u svom nalazu i mišljenju utvrdio visinu plate koju bi tužilac ostvarivao kod tuženog, kao i visinu naknade koju bi ostvarivao na ime članstva u Etičkom odboru Medicinskog fakulteta Univerziteta u B.; da iz iskaza svjedoka Đ.M. proizilazi da je on bio član Disciplinske komisije u koju je imenovan odlukom Upravnog odbora tuženog, te da je na osnovu materijalnih isprava, izjava svjedoka i prepiski utvrđeno da tužilac nije sačinio sporni ugovor; da iz iskaza svjedoka S.B. proizilazi da je isti bio član Disciplinske komisije, da je tužilac bio pozvan i da se mogao izjasniti, da je bila povreda radne dužnosti, da je komisija predložila raskid ugovora jer je tužilac ranije imao opomenu; da iz iskaza svjedoka M.Ć. proizilazi da je isti sarađivao sa tužiocem dvije godine i da mu je poznato da je tužilac odbijao radne zadatke, da je on od tužioca tražio da sačini ugovore za izvođenje manifestacije koje organizovao Grad B.L., da je tužilac odbio da sačini sporni ugovor uz obrazloženje da se treba zaključiti ugovor o dijelu, a ne autorski ugovor, da je ovaj svjedok o tome obavijestio S.D.; da iz iskaza svjedoka S.D. proizilazi da ona kao dekan nije mogla da ostvari saradnju sa tužiocem i da je on odbio da izradi sporni ugovor, te da taj ugovor nije nikada sačinjen; da iz iskaza svjedoka G.M. proizilazi da je tužilac ugovore S.D. dostavljao uz dopis interno, da se ti ugovori nisu unosili u internu knjigu sve do sukoba između tužioca i S.D., te da su dana 21.06.2018. godine protokolirana tri ugovora, 05.07.2018. godine jedan ugovor i 09.07.2018. godine devet ugovora, ali da ona nije vidjela sporni ugovor, kao i da S.S. nije isplaćen honorar; da iz iskaza tužioca proizilazi da je protiv istog vođeno više disciplinskih postupaka, te da tužilac smatra da su isti vođeni u okolnostima ogromnog pritiska i ličnog progona koji su se između ostalog ogledali kroz prekidanje godišnjeg odmora radi saslušavanja pred disciplinskim komisijama, uskraćivanje prava na novčanu pomoć za rođenje djeteta, uskraćivanju prava na odsustvo povodom rođenja djeteta i slično, da je 18.06.2018. godine dostavio 5 ugovora dekanici, ne navodeći u dopisu imena autora, uz napomenu da ugovore samo rektor može da potpiše.

Kod ovako utvrđenog činjeničnog stanja prvostepeni sud nalazi da tuženi nije dokazao da je tužilac odbio izvršenje radne obaveze, a pogotovo ne da je navedeno odbijanje bilo neopravdano, budući da je tužilac upozorio pretpostavljene da je rektor tuženog jedini ovlašćen da potpisuje ugovore; da ne postoji protivzakonito postupanje tužioca ukoliko je isti sačinio ugovor sa mogućim

kašnjenjem, uz upozorenje na pravilnu primjenu zakona u vezi ovlašćenog lica za potpisivanje, da upozorenje o nepravilnosti spada u opis poslova radnog mjesta tužioca, zbog čega je opravdano postupanje tužioca u vezi upozorenja na zakonitost akata, da radnja nečinjenja nije dokazana, jer je ugovor sačinjen i honorar isplaćen, da je nesporno da tuženi nije tužiocu isplatio naknadu na ime članstava u Etičkom odboru Medicinskog fakulteta, pa je pozivom na odredbe člana 179. stav 2. tačka 1, člana 179. stav 3. tačka 1, člana 187. i 189. ZR usvojio tužbeni zahtjev tužioca i sudio kao u izreci prvostepene presude.

Drugostepeni sud je žalbu tuženog djelimično uvažio i sudio kao u izreci drugostepene presude temeljem odredbe člana 229. tačka 4. i člana 226. Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik RS“ broj 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09, 61/13 i 27/24, u daljem tekstu: ZPP).

Obrazložio je da je odredbom člana 96. Zakona o visokom obrazovanju („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj: 73/10, 104/11, 84/12, 108/13, 44/15, 90/16 i 31/18 - u daljem tekstu: ZVO) propisano da se u pogledu prava, obaveza i odgovornosti akademskog osoblja i drugih lica zaposlenih u visokoškolskoj ustanovi primjenjuju zakonski propisi kojima se uređuju radni odnosi; da je odredbom člana 184. stav 1. ZR propisano da otkaz ugovora o radu iz člana 179. stav 1. tačka 1 i st. 2. i 3. ovog zakona poslodavac može dati radniku u roku od tri mjeseca od dana saznanja za činjenice koje su osnov za davanje otkaza, odnosno u roku od šest mjeseci od dana nastupanja činjenica koje su osnov za davanje otkaza; da je odredbama člana 43. Posebnog kolektivnog ugovora za zaposlene u oblasti obrazovanja i kulture Republike Srpske („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj 70/16 - u daljem tekstu: PKU) propisano da pokretanje postupka za utvrđivanje odgovornosti radnika zastarijeva u roku od tri mjeseca od dana kada je povreda učinjena, odnosno od dana saznanja za povredu, a najdalje u roku od šest mjeseci od dana kada je povreda učinjena (stav 1.), a vođenje postupka zastarijeva protekom šest mjeseci od dana pokretanja postupka za utvrđivanje odgovornosti radnika (stav 2.); da je odredbama člana 32. Pravilnika tuženog iz jula 2018. godine propisano je da pokretanje disciplinskog postupka za utvrđivanje odgovornosti radnika zastarijeva u roku od tri mjeseca od dana kada je povreda učinjena, odnosno od dana saznanja za povredu, a najdalje u roku od šest mjeseci od dana kada je povreda učinjena (stav 1.), a vođenje postupka zastarijeva protekom šest mjeseci od dana pokretanja postupka za utvrđivanje odgovornosti radnika (stav 3.).

Slijedom toga, drugostepeni sud zaključuje da je pitanje roka za davanje otkaza Pravilnikom regulisano na način koji je nepovoljniji za radnike tuženog u odnosu na ZR, te da se u takvoj situaciji, kako to propisuje odredba člana 10. stav 1. ZR, ima primijeniti rok iz odredbe člana 184. stav 1. ZR.

Kako je u konkretnom slučaju tuženi odluku o prestanku radnog odnosa tužioca zasnovao na razlozima iz odredbe člana 179. stav 2. tačka 1. i odredbe člana 179. stav 3. tačka 1. ZR, po ocjeni drugostepenog suda tuženi je shodno odredbi člana 184. stav 1. ZR, navedenu odluku mogao da donese u subjektivnom roku od tri mjeseca (od dana saznanja za činjenice koje su osnov za davanje otkaza), odnosno u objektivnom roku od šest mjeseci (od dana nastupanja činjenica koje su osnov za davanje otkaza).

Po mišljenju drugostepenog suda, kao dan saznanja tuženog za činjenicu koja je bila osnov za donošenje odluke o prestanku radnog odnosa, ima se uzeti dan 28.05.2018. godine kada je S. D. kao ovlašteno lice tuženog saznala da je tužilac odbio da sačini sporni ugovor. Ovo zato što iz iskaza svjedoka S.D. i M.Ć., kao i iz zabilješke o izradi ugovora od 28.05.2018. godine, proizilazi da je S.D. kao dekan Akademije umjetnosti Univerziteta u B.L., preko M.Ć. kao prodekana za nastavu, dana 24.05.2018. godine naložila tužiocu da sačini sporni ugovor, da je isti nalog dat tužiocu i dana 25.05.2018. godine, kao i da je tužiocu dat rok da sporni ugovor sačini do 28.05.2018. godine (kada se S.D. vratila sa puta), te da tužilac do tog dana nije sačinio sporni ugovor.

S obzirom da je tuženi rješenje broj ... donio dana 19.09.2018. godine, drugostepeni sud zaključuje da je isto doneseno po proteku subjektivnog roka od tri mjeseca iz odredbe člana 184. stav 1. ZR, zbog čega su nezakoniti kako navedeno rješenje, tako i odluka Upravnog odbora tuženog broj ... od 5.10.2018. godine o odbijanju žalbe tužioca, ali ne iz razloga koje je naveo prvostepeni sud, nego iz razloga proteka subjektivnog roka za davanje otkaza tužiocu.

Kako je našao da je osnovan zahtjev tužioca za poništenje navedenih akata, drugostepeni sud nalazi da je pravilno prvostepeni sud, pozivom na odredbu člana 189. ZR, obavezao tuženog da tužioca vrati na rad i rasporedi na radno mjesto sekretar Akademije umjetnosti Univerziteta u B.L. ili na druge poslove koji odgovaraju njegovim stručnim i radnim sposobnostima, da tužiocu isplati konkretne iznose naknade na ime izgubljene plate, čija visina je dokazana nalazom i mišljenjem vještaka Č.S., o uplati doprinosa za penzijsko i invalidsko osiguranje i poreza na platu (član 2. stav 1. tačka 1. član 17. i član 24. stav 2. Zakona o doprinosima - „Službeni glasnik Republike Srpske“, broj 114/17, te odredaba člana 3. stav 1. tačka 1. člana 11. stav 1. tačka 1. i član 61. stav 5. Zakona o porezu na dohodak - „Službeni glasnik Republike Srpske“, broj: 60/15, 5/16 i 66/18).

Nasuprot tome, po ocjeni drugostepenog suda prvostepena presuda nije pravilna u dijelu odluke o zakonskoj zateznoj kamati na naknadu na ime izgubljene plate, jer se prema odredbi člana 5. stav 3. Zakona o platama zaposlenih u oblasti prosvete i kulture Republike Srpske („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj 66/18) plate isplaćuju u tekućem mjesecu za prethodni mjesec, pa tužiocu u odnosu na dosuđene mjesečne iznose naknade na ime izgubljene plate zakonska zatezna kamata pripada počev od prvog dana po proteku mjeseca koji slijedi nakon mjeseca na koji se odnosi naknada na ime izgubljene plate, kao i da nije osnovan zahtjev tužioca za isplatu naknade na ime izgubljene naknade na ime članstva u Etičkom odboru Medicinskog fakulteta Univerziteta u B.L. i drugih primanja na koje bi tužilac kao član imao pravo, jer u situaciji kada je tužilac odlukom Nastavno-naučnog vijeća Medicinskog fakulteta Univerziteta u B.L. broj ... od 24.1.2019. godine razriješen dužnosti člana navedenog odbora, a isti u posebnom postupku niti nije ishodovao poništenje navedene odluke, ima se uzeti da je navedena odluka još uvijek na pravnoj snazi.

Odluka drugostepenog suda nije pravilna.

Iz činjeničnog utvrđenja nižestepenih sudova proizilazi da je tužiocu stavljeno na teret da je kao sekretar Akademije umjetnosti Univerziteta u B. učinio težu povredu radne obaveze iz člana 179. stav 2. tačka 1. ZR i člana 7. stav 1. tačka 1. Pravilnika (odbijanje izvršenja radne obaveze

određene ugovorom o radu), te povredu radne discipline iz člana 179. stav 3. tačka 1. ZR i člana 8. stav 1. tačka 1) Pravilnika (neopravdano odbijanje obavljanja poslova i naloga poslodavca), zbog toga što je u maju i junu 2018. godine neopravdano odbio da izvrši radnu obavezu, odnosno odbio nalog dekana Akademije umjetosti prof. dr. S.D. i prodekana za nastavu Ć.M. da sačini ugovor za muzičkog izvođača S.S.. Od strane dekana Akademije umjetosti dana 20.06.2018. godine podnesena je Inicijativa da se protiv tužioca pokrene disciplinski postupak, te je rektor Univerziteta dana 25.07.2018. godine podnio zahtjev za pokretanje disciplinskog postupka protiv tužioca, a rješenjem tuženog od 19.09.2018. godine tužiocu je izrečena disciplinska mjera prestanak radnog odnosa, te je odlukom Upravnog odbora tuženog od 15.10.2018. godine odbijena žalba tužioca protiv prvostepenog rješenja i isto potvrđeno.

U konkretnom slučaju za razrješenje ove pravne stvari relevantne su odredbe ZR, koje se primjenjuju shodno odredbi člana 96. ZVO.

ZR uređuju se radni odnosi, prava, obaveze i odgovornosti iz radnog odnosa i drugi odnosi po osnovu rada (član 1. stav 1.). U odredbama člana 137-153. ZR propisuje odgovornost radnika za povredu obaveza, šta se smatra težom, a šta lakšom povredom radne obaveze, mjere za povredu radnih obaveza i radne discipline, naknadu štete, udaljenje sa rada, razlozi za otkaz ugovora o radu od strane poslodavca (član 179. ZR), te postupak u slučaju otkaza ugovora o radu od strane poslodavca (član 180-190. ZR).

Da li je radnik povrijedio neku od obaveza iz radnog odnosa, utvrđuje se u disciplinskom postupku, koji ima za cilj da se radniku kome se stavlja na teret određena povreda radne obaveze omogući da se provede postupak za utvrđivanje postojanja povrede radne obaveze u kome će mu se omogućiti pravo na odbranu, a za poslodavca predstavlja obavezu da se taj postupak pokrene i provede u određenim rokovima. Rokovi za pokretanje i vođenje postupka u kome poslodavac utvrđuje disciplinsku odgovornost radnika su zastarni, a ne prekluzivni rokovi. Protekom tih rokova dolazi do pravne nemogućnosti pokretanja i vođenja disciplinskog postupka, jer se posljedice zastare nikakvim pravnim sredstvima ne mogu otkloniti, a eventualno donesena odluka poslodavca po proteku tih rokova je nezakonita.

Prava, obaveze i odgovornosti iz radnog odnosa uređuju se i kolektivnim ugovorom, a pravilnikom o radu i ugovorom o radu samo kada je to ovim zakonom određeno (član 1. stav 4. ZR). Kolektivnim ugovorom zaključenim između sindikata i poslodavca u skladu sa zakonom uređuju se prava, obaveze i odgovornosti iz radnog odnosa, način i postupak njihovog ostvarivanja (član 3. stav 1. ZR). Kolektivni ugovor (opšti ili posebni) kojim se bliže uređuju prava po osnovu rada i druga pitanja za uređivanje odnosa između radnika i poslodavca, obavezujući je za poslodavce i radnike koji su kod njega zaposleni (član 7. stav 1. ZR). Pod uslovima iz člana 245. ZR, opšti i posebni kolektivni ugovori neposredno se primjenjuju i obavezuju sve poslodavce, kao i sve radnike kod poslodavca, bez obzira da li su članovi sindikata koji je zaključio kolektivni ugovor (član 251. ZR).

Sindikata obrazovanja, nauke i kulture Republike Srpske i Ministarstvo kulture Republike Srpske, temeljem odredbe člana 240. stav 3. ZR, zaključili su 12.08.2016. godine PKU za zaposlene u oblasti obrazovanja, kojim su između ostalog propisana prava i obaveze zaposlenih, te

disciplinski postupak. Tako je odredbom člana 43. PKU propisano da pokretanje postupka za utvrđivanje odgovornosti radnika zastarijeva u roku od tri mjeseca od dana kada je povreda učinjena, odnosno od dana saznanja za povredu, a najdalje u roku od šest mjeseci od dana kada je povreda učinjena (stav 1.), a vođenje postupka zastarijeva protekom šest mjeseci od dana pokretanja postupka za utvrđivanje odgovornosti radnika (stav 2.).

Prema odredbi člana 35. stav 2. PKU, ustanove iz oblasti obrazovanja obavezne su da donesu pravilnik o disciplinskom postupku u skladu sa ovim kolektivnim ugovorom.

Shodno tome, tuženi je u oktobru 2016. godine, a potom i 13.07.2018. godine, donio Pravilnik o disciplinskoj i materijalnoj odgovornosti radnika, kojim je utvrdio teže i lakše povrede radne obaveze, organe za vođenje postupka, te rokove zastare pokretanja i vođenja disciplinskog postupka (član 32.), koji su identično propisani kao i u odredbi člana 43. PKU.

ZR propisuje (član 10. stav 1. ZR) da odredbe opšteg akta (kolektivnog ugovora i pravilnika o radu) kojima se utvrđuju nepovoljnija prava ili nepovoljniji uslovi rada od onih utvrđenih ZR, su nezakoniti i umjesto njih se primjenjuju odredbe ZR.

Prema ZR (član 12. stav 1.) osnovna prava radnika su: pravo na platu, bezbjednost i zaštitu na radu, zdravstvenu zaštitu, zaštitu ličnog integriteta, posebnu zaštitu u slučaju bolesti, smanjenja ili gubitka radne sposobnosti, a posebna prava odnose se na prava žena radnika za vrijeme trudnoće i porođaja, bolesnih radnika i invalida, kao i radnika mlađih od 18 godina. ZR definiše i obaveze radnika (član 15. ZR), naročito da savjesno i odgovorno obavlja poslove na kojima radi, poštuje organizaciju rada, uslove i pravila poslodavca u vezi sa ispunjavanjem obaveza iz radnog odnosa, te predviđa obaveze poslodavca (član 16. i 17. ZR), kao i obaveze poslodavca i radnika (član 18. ZR) da se pridržavaju prava i obaveza utvrđenim zakonom, opštim aktom i ugovorom o radu.

Proizlazi da pitanje rokova zastarjelosti pokretanja i vođenja disciplinskog postupka ne spada u prava radnika, niti se odnosi na uslove rada, zbog čega se ne može ni utvrđivati da li se u kolektivnom ugovoru u odnosu na ZR radi o nepovoljnijim pravima, odnosno uslovima rada, pa se osnovano revizijom ukazuje na pogrešan zaključak drugostepenog suda da se po pitanju zastarjelosti pokretanja i vođenja disciplinskog postupka (na koje se pozivao tužilac) ima primijeniti rok iz odredbe člana 184. stav 1. ZR, koji bi se mogao primijeniti samo u slučaju da kolektivni ugovor, odnosno pravilnik tuženog nije donesen, ili da istima ovo pitanje nije drugačije određeno, odnosno da nije uopšte regulisano.

Kako je rektor univerziteta shodno odredbi člana 67. stav 1. tačka j) ZVO u vezi sa članom 198. stav 1. ZR, lice koje odlučuje o pravima, obavezama i odgovornostima radnika iz radnog odnosa, isti je podnošenjem Inicijative dekana Akademije umjetosti dana 20.06.2018. godine kada je zaprimljena kod tuženog, saznao je za povredu radne obaveze, a dana 25.07.2018. godine i podnio zahtjev za pokretanje disciplinskog postupka protiv tužioca, te kako je rješenjem tuženog od 19.09.2018. godine tužiocu izrečena disciplinska mjera prestanak radnog odnosa, a odlukom Upravnog odbora tuženog od 15.10.2018. godine odbijena žalba tužioca protiv prvostepenog

rješenja, nisu protekli rokovi zastarjelosti pokretanja i vođenja disciplinskog postupka, propisani odredbom člana 43. PKU i člana 32. Pravilnika tuženog.

Kako je drugostepeni sud zbog pogrešnog pravnog pristupa u rješavanju ove pravne stvari zaključio da rješenja tuženog nisu zakonita zbog proteka subjektivnog roka za davanje otkaza tužiocu, te je propustio utvrditi odlučne činjenice koje su od značaja za presuđenje i ocijeniti žalbene navode tuženog, valjalo je pobijanu presudu na temelju odredbe člana 250. stav 2. i člana 249. stav 1. ZPP, ukinuti i predmet vratiti drugostepenom sudu na ponovno suđenje.

U ponovnom postupku, drugostepeni sud će imati u vidu razloge ovog rješenja, pa će pravilnom primjenom materijalnog i procesnog prava donijeti na zakonu zasnovanu odluku, za koju će dati jasne i logične razloge.

Predsjednik vijeća
Violanda Šubarić

Za tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Biljana Aćić